

KOOMIKKO

Loirin diagnoosi on krooninen hauskan miehen kirous. Kansan syvimmäältäolevat rivit odottavat hänen olevan hauska 60/60/24/7/52/365. Loiri on maailman mukavin kaveri niin kauan kuin hän on samaa mieltä. Jos hän on joskus harvoin eri mieltä, hänen muistutetaan olevan palvelualalla. Loiri ei puhu, hän heittää läppää.

Loiri on kateellinen loirittarille, sillä heillä on vapaus verbaalitemmeltää naiseuden selkeässä diskurssissa. Pienet tissit, kuukautiset, miesten sikaisuus: tuo feminiinin loirismän ikikoominen kolminaisuus. Loiri on katea myös drag-loiri(ttari)en esityksille, joissa yleisö tiedostaa ja hyväksyy, että ilman paula-peruukkia se on se tuttu masa vaan.

Toissapäivänä loirille tullaan tilittämään helsinkiläisravintolassa. Ilmeisesti ainakin omasta mielestään jonkinasteiseen johtoportaan kuuluva kaljuuntunut Dressmann-pukuinen humalikko kertoo arvostavansa loirin vakaviakin juttuja ”helvetisti”, mutta jo sivulauseessaan pyytää, että voisitsä vetää hiukan uunoa ja kaatuilla mun iloksi.

Eilen leinokeikan tauolla takahuoneeseen änkeää nelikymppisistä miehistä koostuva porukka, joille ”tyylikkyys” on yhtä kuin bleiseri + farmarihousut. Ovimies ajattelee loogisesti, että sähän oot loiri, kai sä nyt fanit luokse päästät. He kehuvat loirin keikan päällisin puolin, mutta ilmoittavat, etteivät lähde ennen kuin loiri on heittänyt parit kuselat ja vetänyt vaikka tuohon kaljalätäkön lipat silleen ku sillon 60-luvulla.

Tänään loiri esittää uusimman levynsä materiaalia. Yhdestä pöytäseurueesta huudellaan jokaisen välispiikin päälle kuin koiralle joko ”Sukella, Nasse-setä!” tai ”Portaat alas!”

Tätä jatkuu puolilleöin, jolloin loirin päässä kuuluu klik. Hän heittää vartalonsa hervottomaksi ja kuperkeikkaa mukkeliis makkeliis alas ne noin kuusi porrasta, jotka estradilta johtavat tanssilattialle. Loiri tuntee ainakin parin luunsa katkenneen, niska nyrjähti takuulla, lisäksi alaselässä vihloo kuin sinne olisi kaadettu happoa. Loiri vaikeoi selällään, että oletteko nyt tyytyväisiä. Muutaman pysähtyneen sekunnin jälkeen pöydästä rupeaa kuulumaan ensin ujosti, mutta pikkuhiljaa rohkeutuen toistuva ”Uudestaan!”

Hieman ennen tajunnan menetystä loirin huulilta pääsee hauskan miehen kirous.

Pellen ja humoristin ero on loppupeleissä melko selkeä. Pelle kertoo vitsin aina pyydettyä ja vaadittaessa, humoristi ainoastaan pyydettyä, tällöinkin vain halutesaan. Vaadittaessa humoristi ei kerro vitsiä, vaan ojentaa vaatijalle lahjaksi peilin.